

Sevasangar a/l P Ramasamy dan satu lagi lwn Abdul Nazar

A

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR) — RAYUAN SIVIL NO
R1-12B-553-10 TAHUN 2013
ZAKARIA SAM H
25 SEPTEMBER 2013

B

Ganti rugi — Kemalangan jalan raya — Kuantum — Kecederaan — Prothesis — Rayuan — Sama ada plaintiff boleh menuntut untuk kos prothesis di mana plaintiff boleh mendapat prothesis percuma dari SOCSO — Sama ada plaintiff berhak untuk memilih — Sama ada plaintiff berhak untuk mendapat prothesis yang lebih canggih dan lebih ringan — Kehilangan pendapatan — Rayuan — Plaintiff tidak boleh mendapat pendapatan yang sama seperti sebelum kemalangan — Award yang lebih sesuai adalah 'loss of earning capacity' dan bukan 'loss of future earning' — Sama ada 'loss of earning capacity' boleh diawardkan walaupun tidak dituntut atau dihidkan

C

D

Defendan-defendan telah merayu atas isu kuantum sahaja di mana hakim mahkamah sesyen ('HMS') telah mengawardkan, antara lain, seperti berikut: (i) kos kaki palsu (prothesis) sebanyak RM160,375; dan (ii) kehilangan pendapatan masa hadapan sebanyak RM1,800 x 36 bulan = RM64,800. Plaintiff pula telah merayu terhadap keputusan HMS yang hanya membenarkan kehilangan pendapatan masa hadapan sebanyak RM64,800. Defendan berhujah bahawa plaintiff boleh menerima prothesis dari SOCSO seumur hidupnya dengan percuma dan oleh itu plaintiff akan 'unjustly enriched' jika tuntutan untuk prothesis dibenarkan. Defendan juga berhujah bahawa walaupun terdapat keterangan bahawa plaintiff boleh bekerja sekiranya memakai kaki palsu, namun HMS telah mengawardkan kehilangan pendapatan untuk masa hadapan selama tiga tahun.

E

F

G

Diputuskan, membenarkan rayuan plaintiff dengan kos:

- (1) Plaintiff sebagai mangsa yang dilanggar oleh defendan mempunyai hak untuk memilih sama ada kaki yang dibekalkan oleh SOCSO atau dari pembekal luar. Plaintiff berhak mendapat kaki palsu yang lebih canggih dan lebih ringan untuk kemudahan pergerakannya. Plaintiff juga seorang yang bersaiz besar. Plaintiff mempunyai pilihan di bawah s 28A Akta Undang-Undang Sivl. Soal 'unjust enrichment' tidak timbul di sini. Plaintiff bukannya membuat dua tuntutan dua kaki palsu dari SOCSO dan pembekal luar (lihat perenggan 7-9).

H

I

- A (2) Persoalan utama di sini adalah bolehkah plaintif dengan kecacatannya itu mendapat pendapatan yang sama seperti sebelum kemalangan. Jawapannya tidak. Award yang lebih sesuai ialah 'loss of earning capacity' dan bukannya 'loss of future earning' (lihat perenggan 22–23)
- B (3) Walaupun 'loss of earning capacity' tidak dituntut atau diplidkan, mahkamah masih boleh memberikan award ini sekiranya ada keterangan sedemikian (lihat perenggan 24).
- (4) Plaintif telah hilang keupayaan kekal sebanyak 74%. Akibat kecacatan tersebut, beliau telah pun diberhentikan kerja. Untuk mendapatkan kerja dengan pendapatan yang sama seperti sebelum kemalangan adalah sukar memandangkan beliau telah kehilangan sebelah kaki. Ini adalah kecacatan kekal sepanjang hidup plaintif. Maka, award HMS untuk kehilangan pendapatan masa hadapan sebanyak RM64,000 diketepikan dan digantikan dengan award untuk 'loss of earning capacity' iaitu
- C RM700 x 13 tahun x 12 bulan = RM109,200 (lihat perenggan 28–29).
- D

[English summary]

- E The defendants had appealed against the issue of quantum where the sessions court judge ('SCJ') awarded, inter alia, the following: costs for prosthetic leg in the sum of RM160,375; and (ii) for the loss of future income in the sum of RM1,800 x 36 months = RM64,800. The plaintiff, on the other hand, appealed against the decision of the SCJ which only allowed the loss of future income in the sum of RM64,800. The defendant argued that the plaintiff could receive prosthetis from SOCSO his whole life for free and therefore, the
- F plaintiff would be unjustly enriched if the prosthetis was allowed. The defendant also argued that even though there was evidence that the plaintiff could work by wearing a prosthetic leg, the SCJ however had awarded the loss of future income for three years.

- G **Held**, allowing the plaintiff's appeal with costs:

- (1) The plaintiff, as a victim that was hit by the defendant, had a right to choose whether the leg would be supplied by SOCSO or another manufacturer. The plaintiff had a right to receive a prosthetic leg that was far more advanced and lighter for the ease of his movements. The plaintiff
- H was also a big-sized person. The plaintiff had a choice under s 28A of the Civil Law Act 1956. The question of unjust enrichment did not arise here. The plaintiff was not making a claim for two prosthetic legs from SOCSO nor another manufacturer (see paras 7–9).

I

- (2) The primary question here was whether the plaintiff, with his disability, received the same wage as he had before the accident. The answer was no. The award that was more appropriate would be loss of earning capacity and not loss of future earning (see paras 22–23). **A**
- (3) Even though the loss of earning capacity was not claimed nor pleaded, the court could still grant the award if there was such evidence (see paras 24). **B**
- (4) The plaintiff had lost permanent ability by 74%. As a consequent to the disability, he was dismissed from employment. To secure a job with an earning which was the same as before was hard as he had lost one leg. This was a permanent disability affecting the plaintiff's whole life. Therefore, the SCJ's award for the loss of future income in the sum of RM64,000 was set aside and substituted with the award of loss of earning capacity which was RM700 x 13 years x 12 months = RM109,200 (see paras 28–29).] **C**

D**Nota-nota**

Bagi kes mengenai kuantum, lihat 6 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2012 Reissue) perenggan 359.

Kes-kes yang dirujuk**E**

Chong Chee Khong & Anor v Ng Yeow Hin [1997] 5 MLJ 786, MT (dirujuk)
Khairul Sham bin Ahmad & Anor v Yesudass all Michaelsamy [2005] 2 MLJ 679;
[2005] 2 CLJ 195, MT (dirujuk)

Ngooi Ku Siong & Anor v Aidi Abdullah [1985] 1 MLJ 30, MP (dirujuk)

Salim bin Dawing v Lim Kat Kang [1986] 2 MLJ 50 (dirujuk)

F

Sathisvaran all Chandrasegaran v Agilan all Vanmugelan & Anor [2012] 4 MLJ 548; [2012] 3 CLJ 450, MR (dirujuk)

Yang Yap Fong & Anor v Leong Pek Hoon & Anor [1987] 2 MLJ 201, MA (dirujuk)

G**Undang-undang yang dirujuk**

Akta Undang-Undang Sipil 1956 s 28A

Norsyahida Mohd Nor Suhaimi (Viknes Ratna & Co) untuk perayu.
Balvinderjit Kaur (Kuldip & Co) untuk responden.

H**I**

A

Zakaria Sam H:

RAYUAN

B

Rayuan Sivil No R1–12B-553–10 tahun 2013

[1] Ini adalah rayuan defendan-defendan ('defendan') di atas isu kuantum sahaja di mana hakim mahkamah seksyen ('HMS') telah mengawardkan seperti berikut:

C

(a) kos kaki palsu (prosthesis) sebanyak RM160,375;

(b) ganti rugi am untuk kecederaan kaki kanan kerana kaki kanan telahpun dipotong; dan

D

(c) kehilangan pendapatan masa hadapan sebanyak RM1,800 x 36 bulan = RM64,800.

E

Rayuan Sivil No R1–12B-583–10 tahun 2013

[2] Ini pula adalah rayuan plaintif terhadap keputusan HMS yang hanya membenarkan kehilangan pendapatan masa hadapan sebanyak RM1,800 x 36 bulan = RM64,800.

F

Liabiliti

[3] Liabiliti telah dipersetujui iaitu defendan 80% dan plaintif 20% bertanggung.

G

Kos Prosthesis

H

[4] Peguam plaintif menghujahkan bahawa plaintif memerlukan kaki palsu dan mohon RM160,375.00 menurut sebut harga oleh Teh Lin Prosthetic ('eksh P3'). Prosthesis yang dibekalkan oleh pihak SOSCO tidak patut diambil kira oleh mahkamah selaras dengan peruntukan di bawah s 28A Akta Undang-Undang Sivil 1956 ('AUS').

I

[5] Peguam defendan pula menghujahkan s 28A AUS tidak terpakai berkenaan tuntutan ini. Beliau berhujah terdapat keterangan dari pegawai SOCSO dan pembekal prosthesis SOCSO bahawa plaintif telah dibekalkan dengan sebuah prosthesis secara percuma oleh SOCSO. Plaintif juga akan menerima prosthesis dari SOCSO seumur hidupnya dengan percuma dan prosthesis tersebut boleh ditukar jika tidak bersesuaian dengan syarat ada

aduan. Malahan plaintif boleh mendapat kaki palsu pilihannya melalui SOCSO. Seterusnya, keterangan pembekal kaki palsu SOCSO mengatakan bahawa plaintif tidak pernah datang ke kedainya untuk berlatih dan tidak cuba belajar berjalan menggunakan prosthesis yang dibekalkan. Plaintif juga mengakui bahawa beliau tidak pernah membuat aduan kepada SOCSO mengenai kaki palsu yang dibekalkan oleh SOCSO. Plaintif akan *unjustly enriched* jika tuntutan ini dibenarkan. (lihat *Khairul Sham bin Ahmad & Anor v Yesudass all Michaelsamy* [2005] 2 MLJ 679; [2005] 2 CLJ 195 (MT) dan *Sathisvaran all Chandrasegaran v Agilan all Vanmugelan & Anor* [2012] 4 MLJ 548; [2012] 3 CLJ 450).

[6] Walau bagaimanapun, HMS telah bersetuju dengan hujah peguam plaintif dan mengawardkan RM160,375 untuk kos prosthesis.

KEPUTUSAN

[7] Plaintif sebagai mangsa yang dilanggar oleh defendan mempunyai hak untuk memilih sama ada kaki yang dibekalkan oleh SOCSO atau dari pembekal luar.

[8] Plaintif berhak mendapat kaki palsu yang lebih canggih dan lebih ringan untuk kemudahan penggerakannya. Mahkamah juga mengambil maklum bahawa plaintif seorang yang bersaiz besar. Plaintif mempunyai pilihan di bawah s 28A AUS.

[9] Soal *unjust enrichment* tidak timbul di sini. Plaintif bukannya membuat dua tuntutan dua kaki palsu dari SOCSO dan pembekal luar.

[10] Mahkamah juga mengambil maklum bahawa kaki palsu pilihan plaintif bukanlah yang paling mahal di pasaran, cuma ianya lebih canggih dan ringan. Beliau masih muda dan akan menggunakan kaki palsu untuk jangka masa yang lama. Tambahan pula saiz badannya yang besar, keselesaan beliau diutamakan.

Gantirugi kecederaan kaki kanan

[11] Peguam responden berhujah HMS telahpun membenarkan award sebanyak RM75,000 untuk '*above knee amputation, fracture of femur and degloving injury*', oleh itu ganti rugi untuk jari-jari kanan tersebut telahpun dipampas memandangkan plaintif telahpun mendapat RM75,000 untuk

A kehilangan kaki kanannya.

KEPUTUSAN

B [12] Untuk menjawab isu ini mahkamah ini hanya perlu merujuk kepada alasan HMS (di ms 109 rekod rayuan tambahan):

(ii) above knee amputation, fracture of femur and degloving injury

C Peguam plaintiff menghujahkan RM120,000.00. Kecederaan ini adalah kecacatan kekal sepanjang hidup plaintiff. Merujuk kepada compendium. Juga merujuk kes *Parthipan a/l Ramasamy* (2010) 2 PIR (11) 48, *Aruldass a/l Pitchay* (2012) 1 PIR (27) 167, *Official Administrator Malaysia & Ors* (HC) dan *Abdul Razak bin Abd Rahman* (2006) 1 QLR 117.

D Peguam defendan menghujahkan untuk kecederaan ini dan v dan vi di bawah, menghujahkan RM75,000 dengan merujuk kepada compendium. Lagipun untuk kecederaan v dan vi di bawah, fracture ini tiada lagi apabila kaki kanan plaintiff telah dipotong. Fracture of femur telah mengakibatkan pemotongan kaki plaintiff. Maka, ianya tidak patut dikira berasingan. Rujukan kes *Jaya Chandran a/l K Sirickumaran* [2011] 1 PIR 17 yang mengambil kira above knee amputation sahaja.

E Mahkamah memutuskan RM75,000 untuk kecederaan ini dan v dan vi di bawah. Bersetuju mengambil kira kesemua kecederaan ini yang akhirnya membawa kepada amputation above knee.

F [13] Ini jelas menunjukkan bahawa award RM75,000 ini dicadangkan oleh peguam defendan sendiri iaitu untuk amputation sahaja. Oleh itu rayuan defendan atas award ini adalah *non-issue*.

Kehilangan pendapatan masa hadapan

G

[14] Untuk kehilangan pendapatan HMS telah memberikan dua award iaitu:

- H (a) Kehilangan pendapatan sebenar RM1,800 x 24 bulan = RM43,200; dan
(b) Kehilangan pendapatan masa hadapan RM1,800 x 36 bulan = RM64,000.

Kedua-dua pihak merayu ke atas award (b).

I *Penghujahan peguam defendan*

[15] Peguam defendan menghujahkan plaintiff tidak layak diberikan award ini kerana terdapat keterangan bahawa plaintiff boleh bekerja sekiranya memakai kaki palsu. Walaupun HMS telah mengambil notis bahawa plaintiff

boleh bekerja semula tetapi dalam masa yang sama telah mengawardkan kehilangan pendapatan untuk masa hadapan selama tiga tahun. A

[16] Menurut peguam defendan lagi, tiada bukti ditunjukkan bahawa plaintif tidak boleh bekerja semula. Keterangan plaintif adalah beliau tidak pernah mencari kerja dengan kaki palsu. Ini bermakna plaintif sengaja tidak mahu bekerja, bukannya tidak boleh bekerja. Tambahan pula pegawai SOCSO, SD1 telah pun memberitahu bahawa ada program untuk kembali bekerja yang dikendalikan oleh SOCSO untuk menolong plaintif bekerja semula, di mana plaintif boleh membuat pilihan sama ada menerima latihan untuk kerja lain ataupun membuka perniagaan dengan pertolongan SOCSO. Tetapi plaintif langsung tidak membuat apa-apa usaha untuk bekerja mahupun menunjukkan minat untuk bekerja. Ini menunjukkan tiada langsung percubaan oleh plaintif untuk mengurangkan kerugiannya (*to mitigate his loss*). B C D

Penghujahan peguam plaintif

[17] Peguam plaintif berhujah bahawa HMS telah khilaf apabila hanya membenarkan kehilangan pendapatan masa hadapan untuk tiga tahun sahaja, apabila gagal mengambil kira: E

- (a) tahap keparahan kecederaan plaintif menyebabkan beliau tidak dapat kembali bekerja dan terpaksa bergantung kepada orang lain bagi urusan hariannya. F
- (b) akibat kecacatan kekal plaintif, tiada orang yang akan mengambil beliau bekerja.
- (c) plaintif bekerja sebagai *forex assistant* dengan pendapatan RM2,162 sebulan. Kerjanya melibatkan kerja-kerja luar iaitu penghantaran wang kepada pelanggan dan urusan-urusan perbankan. Kecederaannya telah menjejaskan pergerakannya. G

[18] Sebelum kemalangan plaintif yang berusia 26 tahun mempunyai tubuh badan yang sihat. Pegawai SOCSO telah mengesahkan akibat kemalangan tersebut plaintif telah hilang keupayaan kekal sebanyak 74%. H

[19] Selepas kemalangan plaintif telah diberhentikan kerja oleh majikannya kerana kehilangan upaya plaintif untuk bekerja. I

[20] Plaintif menuntut kehilangan keupayaan masa hadapan sebanyak RM1,800 x 12 bulan x 16 tahun = RM345,600.

- A [21] Justifikasi HMS dalam memberikan award RM64,000 (RM1,800 x 36 bulan) (di ms 106 rekod rayuan tambahan) adalah seperti berikut:

B Berkenaan kehilangan pendapatan pada masa akan datang mahkamah bersetuju dengan hujahan peguam defendan bahawa plaintif seharusnya mitigate loss. Di dalam kes ini plaintif telah didaftarkan dengan SOCSO dan SOCSO bersedia mengadakan program 'return to work' untuk mana-mana individu yang mempunyai kecacatan sama seperti plaintif. Lagipun, pakar defendan mengatakan plaintif boleh kembali bekerja selepas memakai kaki palsu. Walau bagaimanapun, mahkamah mengambilkira fakta bahawa plaintif di dalam kes ini baru mula memakai kaki palsu iaitu 2 minggu sebelum bicara 13.7.2012, maka, ianya akan mengambil masa untuk plaintif mula bekerja semula. Mahkamah juga mengambilkira umur plaintif yang masih muda iaitu 28 tahun dan juga ianya bukan bilateral amputation. Mahkamah membenarkan kehilangan pendapatan akan datang untuk tiga tahun lagi sebagai jangkamasa yang munasabah iaitu RM1,800 x 36 bulan = RM64,800.

D

KEPUTUSAN

- E [22] Mahkamah ini berpendapat walaupun kaki plaintif telah kudung sebelah, tidak bermakna beliau tidak boleh mendapatkan pekerjaan. Persoalan utama di sini bolehkah dengan kecacatannya itu beliau mendapat pendapatan yang sama seperti sebelum kemalangan. Jawapannya tidak.

- F [23] Award yang lebih sesuai ialah *loss of earning capacity* dan bukannya *loss of future earning*.

- G [24] Walaupun *loss of earning capacity* tidak dituntut atau diplidkan, mahkamah ini masih boleh memberikan award ini sekiranya ada keterangan sedemikian. Telah diputuskan di dalam kes *Chong Chee Khong & Anor v Ng Yeow Hin* [1997] 5 MLJ 786 bahawa:

H Whilst it is true that the first plaintiff has not pleaded for loss of earning capacity, I do not think that it is beyond this court, in the interest of justice, to make such an award, if evidence produced would justify it.

H

...

I It is an essential prerequisite of s 28A(2)(c)(i) that in awarding damages for loss of future earnings or loss of earning capacity, there must be proof that the claimant was receiving earnings by his own labour or other gainful activity prior to the accident.

I

...

The use of the words 'whatever be the label attached to it' in my view provides for an award of loss of earning capacity notwithstanding the fact that evidence discloses no loss of future earnings.

[25] Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Ngooi Ku Siong & Anor v Aidi Abdullah* [1985] 1 MLJ 30 (di ms 35) memutuskan bahawa: A

The learned judge followed the test applied in *Moeliker v A Reyrolle & Co Ltd* which states that a claim for loss of earning capacity is only available when the plaintiff was in employment. The word 'only' should be corrected and read as 'generally' since the statement is erroneous. (See Browne LJ's later view in *Cook v Consolidated Fisheries Ltd*). It is therefore immaterial whether the plaintiff was in or out of employment at the time of the trial so long as the court is satisfied there is substantial or real risk that he will some time at the end of his working life lose his job or get a less paid employment because of the effect of the injuries sustained. (See Denning MR in *Cook v Consolidated Fisheries Ltd* p 639). B C

[26] Selanjutnya Mahkamah Agong di dalam kes *Yang Yap Fong & Anor v Leong Pek Hoon & Anor* [1987] 2 MLJ 201 telah memutuskan bahawa: D

The proper test to be employed in respect of an award for loss of earning capacity is whether sometime in the future, due to the effect of the injuries sustained by him, the plaintiff would face, a substantial risk of either losing his job or getting a less paid employment. It does not matter whether the plaintiff was in employment or not at the time of the trial so long as the court is satisfied from evidence that there is a real or substantial risk that his earning capacity will be affected in the future. E

[27] Seterusnya Shankar H (pada ketika itu) dalam kes *Salim bin Dawing v Lim Kat Kang* [1986] 2 MLJ 50 mengatakan: F

The important point to bear in mind seems to me to be that this head of damage is concerned with a plaintiff's loss of earning capacity where as a result of his injury his chances in the future of getting in the labour market work (or work as well paid as before the accident) have been diminished by his injury. What is being compensated is the risk that the plaintiff may lose his employment in future and be at a disadvantage in getting alternative employment because of his injury. G

[28] Pegawai SOCSO telah mengesahkan akibat kemalangan tersebut plaintif telah hilang keupayaan kekal sebanyak 74%. Akibat kecacatan tersebut, beliau telah pun diberhentikan kerja. Untuk mendapatkan kerja dengan pendapatan yang sama seperti sebelum kemalangan adalah sukar memandangkan beliau telah kehilangan sebelah kaki. Ini adalah kecacatan kekal sepanjang hidup plaintif. H

[29] Berdasarkan nas-nas di atas, mahkamah ini mengenepikan award HMS untuk kehilangan pendapatan masa hadapan sebanyak RM64,000 dan menggantikan dengan award untuk *loss of earning capacity* iaitu RM700 x 13 tahun x 12 bulan = RM109,200. I

A *Rayuan plaintif dibenarkan dengan kos.*

Dilaporkan oleh Kanesh Sundrum

B

C

D

E

F

G

H

I